

ՀԱՅԳՈՒԿ HAYTOUG

1978

Ա. ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 3

ՄԵՐ ԽՕՍՔԸ

ԶԳԱՆՔ, ԸՆԿԵՐՆԵՐ...

Մենք, Ամերիկահայ երիտասարդություն, այսօր անկասկած որ տեղեկ ենք ու ակամատես, հայկականության ետուն զնայնորեն՝ Լիբանանահայ գաղութի դանդաղ, սակայն որոշ անկումին:

Օրէ օր, Լիբանանի հայ տունները կը քանդուին, օրէ օր տասնեակ հայեր ի գուր տեղ գոհ կ'երթան մահացու գնդակներու. ռումբեր կը տեղան հայ դպրոցներուն վրայ փնացնելով զանոնք, ինչպէս նաեւ հայկական այլ հաստատութիւններու վրայ, մահացու աւեր պատճառելով անոնց: Հայ գաղութը ենթակայ կը դառնայ նիւթական հսկայական վնասներու:

Կը տեսնենք այս բոլորը, կը լսենք ու կը խօսինք անոնց մասին. սակայն որչափով կը գգանք... Ճաւախ է ըսել որ մենք ո՛չ մէկ ձեռով կը տարբերենք սովորական ամերիկացի անհատէն: Ան հա կը հետեւի Լիբանանի ներքին խրտուսներուն ու վայրագութիւններուն, ան հա կը լսէ անոնց մասին, ան հա կ'արտայայտուի այդ ուղղութեամբ, «մեղք եղաւ» ըսելով:

Հայ ենք մենք, ընկերներ. դատ մը ունինք հետապնդելու, նպատակ մը իրագործելու: Հայ ենք, մեզ բաժին ինկած իւրայատուկ պատմութեամբ, եւ ապրելու ինքնատիպ արուեստով: Ու յանուն ի խնդիր տարած պայքարին ու մեր նպատակներու իրագործման, հարկ է առանձին չթողնել երբեմնի աշխոյժ, սակայն դէպքերու բերմամբ այսօր կազմալուծ այդ գաղութը: Հարկ է չմոռնալ ու չլքել հայութեամբ կենսալորդ այդ զանգուածը որպէսզի փնանայ. պէտք է զլանալ նիւթական օժանդակութիւն, հարկ է չուշացնել բարոյական-հոգեկան աջակցութիւն:

Առ այդ, ըլլանք տարբեր սովորական ամերիկացի անհատէն: Պահ մը դուրս գանք մեր քննալուծ հանգիստէն, դուրս բերելով նաեւ իրանահայութեան տագնապը մեր «սպան»ներէն, ուր դարձած է քամբասանքի եւ խօսակցութեան նիւթ

միայն: Դարձնենք գայն մեր առօրեայ մտահոգութիւնը, ու վերածելով գայն ծանրաբեր իրի մը, շակենք մեր այնքան հանգիստ ու քնախոտ ուսերուն վրայ, որպէսզի վերակենդանանայ Հայ Դատի աշխատանքներուն մեր անգուգական կոռուանը:

Տեսնել, լսել, խօսել անկախ, ու անոնցմէ աւելի՝ գգանք. գգանք այս բոլորը մեր մարմնին, մեր մոտքին վրայ, որովհետեւ գգալը մեզ կը դարձնէ մտահոգ, որովհետեւ գգալը մեզ կ'առաջնորդէ դէպի գործ, ու ուղղակի գործունէութիւնը մեզ կ'առաջնորդէ դէպի իրանահայութեան վերակենդանացման ու գորութեան:

POLITICAL AWARENESS

Since the beginning of documented history, the Armenian people have been caught in the midst of opposing and always changing political viewpoints, ideals, and geo-physical states.

In the early years of the so called "civilized world", it was fairly simple to be aware of the everchanging world political situation.

Now, as the variety and diversity of nations grow, with the complexity of politics, it is difficult for man to be aware of the activities that occur within his environment.

All Armenians, located in communities the world over, must realize the urgent importance of political awareness in respect to the Armenian Cause. Political awareness does not mean knowing that President Carter follows a certain policy, or that the Egyptian president is in Israel. Political awareness, to the Armenian, is being concerned enough with the Armenian struggle to notice all political occurrences, relate these activities to the overall Armenian situation, and become directly involved in Armenian political advancement.

Political awareness and the advancement of Armenian politics is to the Armenian as flight is to the majestic eagle; both are key to freedom.

ARA MGRDITCHIAN

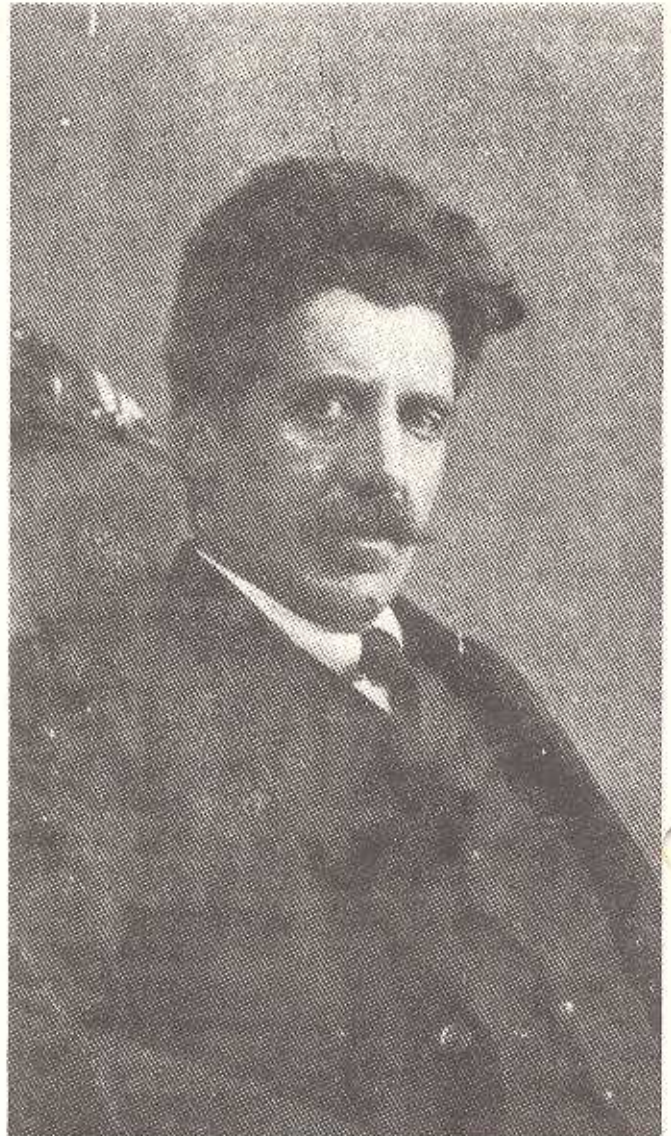
**GENERAL SEBOUH
FAMED ARMENIAN EMANCIPATORY FIGHTER**

The Armenian Revolution has produced many brilliant military figures, among whom the beloved Gen. Sebouh stands like a colossus. Tall of stature, with chiseled features, fierce burning eyes, a broad open forehead, and a sinewy body toughened by scores of arduous campaigns and bloody encounters with the enemy. This valiant warrior stood as a symbol of the Armenian struggle for emancipation. Many people in the U.S. still remember seeing him at patriotic gatherings; he was an inspiration: his memory will live on forever.

In 1872, this remarkable man was born into a well-known and respected family living in the province of Erzeroum. His baptismal name was Arshag Necessian — a name later forgotten when devoted Armenians came to call him SEBOUH meaning NOBLE.

While still a young man, Sebouh visited Constantinople and later the Crimea and other parts of Russia. Upon his return, he joined the Armenian Revolutionary Federation. In those early days, the Federation maintained fighting units whose duty it was to protect Armenians from Turkish inroads. Sebouh first joined the band of Kevork Chavoush; later he fought side by side with Gen. Andranik, and took part in the famous revolt of Sassoun in 1904. Gen. Sebouh was also one of the heroes of the A.R.F. resistance in 1904-1905 against the Tzarist government of Russia.

After the declaration of World War One in 1914, Sebouh joined the Armenian volunteers who fought on the side of the Allied Powers. For some time he served as regimental commander in the military group headed by Andranik. During the Armenian Independence (1918-1920) he served as divisional commander. He took part in the Turco-Armenian war of 1920 and played a decisive role in the suppression of the May 1920 Bolshevik uprising in Armenia. Banished from his homeland, he moved to the U.S., where he remained until his death on July 31, 1940, in New York City.

During his last years, the veteran fighter never gave up hope that his beloved Armenia would be free one day, and he preached his cherished faith wherever he went. He was a power of all Conventions of the A.R.F., and was so beloved in all circles that even the young people of A.Y.F. could not do without him.

Even on his death bed, Sebouh dreamed of seeing the day of Armenia's independence. "I will live one or two years longer", he told a visitor, "then I will see that the present war will bring to our people; after that I don't care". But he died soon later, leaving thousands of grieving Armenians. Gen. Sebouh lived a hero, and died a patriot.

GET INVOLVED!

Tuesday, November 7, is a very important day for the voting citizens of California. They will be voting for state and county legislators, amendments, propositions, and measures. This date is equally, if not more, important for us, the Armenians. If the elections end favorably, we will have taken a large step towards our goal of getting Armenians and Armenian sympathizers into high U. S. Government offices.

To insure that our candidates get elected, we must campaign for them in order to get more non-Armenian votes; we must also develop the Armenian voting block to make sure that all voting Armenians vote. It is our responsibility as Armenians and A.Y.F. members to make the efforts necessary to get these people elected.

The following are Armenians running for office: Jay Margosian, Secretary of State; George Deukmejian, Attorney General; Dennis Kazarian, Congressman of the 33rd District. Gov. Jerry Brown who is up for re-election is an Armenian sympathizer.

Imagine how much we can accomplish with such direct voices in government. It is easy to see the potential this election holds for us. But getting elected is not an easy thing, and it involves a lot of work. There are many things that need to be done and that we can do; all we need is the desire to help. Get involved! Since we have come this far, with so many Armenians on the ballot, we can't let ourselves down. If we want something, we have to work for it!

THE STAFF

ԻՄ ԵՐԿԻՐՍ

Մենք մեզ Հայ կ'անուանենք,
 Աննշան կը համարենք.
 Ժողովուրդներու մէջէն,
 Նոյնիսկ յայտնի չենք.
 Երկրագունդի վրայ,
 Փոքր-աննշոյլ կէտ մըն ենք.
 Այս աննշան ժողովուրդը իմս է
 Ինծի համար ոսկի է:
 Իսկ քարտէսի այդ կէտը
 Հայրենիքս է, կեանքս է,
 Երագոյնով երկիրս է...

ՎԻԳԷՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ

MOUNT ARARAT

AVEDIK ISSAHAKIAN

On the ancient peaks of Ararat
 The centuries have come like seconds,
 And passed on.

The swords of innumerable lightnings
 Have broken upon its diamond crest,
 And passed on.

The eyes of generations dreading death
 Have glanced at its luminous summit,
 And passed on.

The turn is now yours for a brief while
 You, too, look at its lofty brow,
 And pass on.

ԿԱՐՕՏ ԴՐՕՇԻ

Կարօւրը, Հայ դրօշի կարօւրը, քարձր ու հպարտ ծածանող դրօշին կարօւրը, որ ծնունդ առաւ իմ մէջ մանկութեանս տառապակոծ տարիներուն, նոյն թափով կը շարունակէ բորբոքիլ իմ մէջ: Ես մանուկ եմ դեռ եւ մանկական անստուեր հաւատով կը շարունակեմ նայիլ վեր՝ կապոյտ երկինքին խառնուած տեսնելու մեր դրօշին կախարդական գոյները — կարմիր, կապոյտ, նարնջագոյն: Ամէն անգամ որ դրօշներ կը տողանցեն հանդիսաւոր շարքերով, ամէն անգամ որ միջազգային արժէքով հաստատութեան մը առջեւ տեսակ-տեսակ կը թեւարայտեն եղբայրական միասնութեամբ, իմ աչքերս անդիմադրելի կարօտով մինչեւ այսօր կը փնտռեն մեր դրօշակը:

Գիտեմ թէ պիտի չգտնեմ գայն անոնց շարքին, գիտեմ թէ անոր ազատ ծածանումը արգիլելու համար ի՞նչ դուեր նիւթուեցան, բայց այս կարօւրը անմար կրակն է հոգիին:

Այս կարօւրը անմար երազն է ամէն հայու: Այդ երազը, մեր ժողովուրդի եւ պատմութեան ոգին, դարե-դար ապրեցուցած է մեզ իբրեւ ազգ, դրօշ ունեցող եւ դրօշի ձգտող ազգ, որ այսօր իր հոգիին մէջ կը պահէ իր կորսնցուցած նուիրական հաստատութիւնը, վաղը կրկին պարգեւու համար աշխարհին առջեւ, բաց երկնքին տակ:

Մ. ԻՇԽԱՆ

JUNIOR WEEK-END

Enhancing our minds is essential to our case; therefore try to attend the junior educational weekend held at A.Y.F. Camp (Big Pines). On Nov. 24-26 the seminar, consisting of various topics, will feature guest speakers from both the A.R.F. and the Armenian community of California.

Along with the seminar, a work session (to beautify our camp) has been scheduled by the Simon Vratzian Junior Chapter.

Participation fee is \$20.00 for juniors and \$25.00 for seniors.

VALLEY SARDARABAD SENIORS
P. R. COMMITTEE

ԱՆԿԱԽՈՒԹԻՒՆ

Մարդկային պատմութիւնը կը վկայէ, թէ ազգի մը, սեփական, ինքնուրո՛յն դիմագծի տէր ամէն ժողովուրդի փրկութեան միակ ուղին — ԱՆԿԱԽՈՒԹԻՒՆն է:

... Ազգ մը ԱԶԳ է, երբ ԱՆԿԱԽ է: Երբ անկախ չէ, կամ ազգ չէ եւ կամ, իբրեւ ազգ, չքանալու ճամբուն վրայ է:

Ահա թէ ինչու ամէն ազգ, ձեռքբերման կամ արդէն իսկ ձեռք բերած անկախութեան պահպանման կը ձգտի ի ԳԻՆ ԱՄԷՆ ԲԱՆԻ, իբրեւ իր գոյութեան արակուտ պատուանդանը եւ գոյատեւման անփոխարինելի երաշխիքը:

Մեր բոլոր ուժերը, բոլոր միջոցները պէտք է ուղղուին ահա այս նպատակին, Հայ Գառի Հետապնդման եւ ազգային անկախ պետականութեան ըստեղծման գերագոյն նպատակին:

Որովհետեւ անկախութիւնը, ազգային անկախ պետականութեան ստեղծումը կենաց եւ մահու հարց է մեզի համար, նախապայմանն ու գրաւականը մեր ազգային գոյութեան պահպանման եւ լուսաւոր ապագային:

«ԱԶԳԱԿ-ՇԱԲԱԹՕՐԵԱԿ-ԴՐՕՇԱԿ»

STATEMENT

...For the past sixty years, the Armenians of the Diaspora have been conducting an organized struggle to obtain their rights. It has been a long and hard road of unremitting struggle during which the Armenian people has performed many heroic deeds and made many sacrifices.

New efforts are needed, new acts of heroism and sacrifice are necessary; the creation of new political opportunities is essential in order to enable the Armenian people to obtain its demands. Only then will this great people guarantee its own physical survival and develop its full economic, political, cultural and creative potential. For many reasons, including changing international conditions as well, the Armenian people will be able to maintain its cherished identity when it achieves independence. Therefore, political freedom and an independent state of its own are, for the Armenian people, matters of sheer survival.

The Armenian people will press its claims and demands, and will not waver in the struggle for independence and especially for the liberation and restoration of Western Armenia's territory.

Although aware of the difficulties, the Armenian people must be decisive and must be prepared to make new sacrifices and to confront new phases of the struggle in order to achieve its ideals and aims. Only with such spirit will we be able to attain NATIONAL, POLITICAL, CULTURAL AND SOCIAL FREEDOM in our own INDEPENDENT STATE.

A.R.F. CENTRAL COMMITTEE
(EAST U.S.)

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԶԱՐԹՕՆՔ

Փաստագրուած պատմութեան սկիզբէն, հայ ժողովուրդը միշտ գտնուած է տարբերող քաղաքական կարծիքներու եւ իտեալներու միջեւ:

Մարդ, անցեալին, քաղաքակրթուած աշխարհի քաղաքական կացութեան՝ կրնար աւելի դիւրութեամբ տեղեակ ըլլալ: Բայց, ներկայիս, երբ աշխարհի քաղաքական կացութիւնը եւ երկիրներու այլազանութիւնը բարդ կացութիւն կը ստեղծէ, մարդ արարածի քաղաքական գիտակցութիւնը կը պակսի:

Հայ ժողովուրդը, ապրելով մէկ տեղ, այլազան երկիրներու եւ տարբեր ազգերու կողմին, պէտք չէ կորսնցնէ իր ազգային դիմագիծը: Քաղաքական արքնութեամբ եւ ազգային ոգիով ինչ հայ ժողովուրդը պէտք է իր մասնակցութիւնը բերէ իր ապրած երկիրներու քաղաքական կեանքին, որպէս ազգ գոյատեւելու եւ իր ազգային իտեալները իրագործելու համար:

Ա.Ր.Ա. ՄԿՐՏԻԶԵԱՆ

A.R.F. POLITICAL COUNCIL FORMED

The Armenian Cause is an issue present in the minds of all Armenians. The issue is very de-votable because it is both simple yet complicated, rational yet controversial, and historical yet contemporary. Learning about the Armenian Question is important for all Armenian Youth Organizations because they hold the key to our future.

For this reason, the Armenian Youth Federation has opted to use a five-man political council for the upcoming fiscal year. The council will be concerned with educating both the organization and community on political affairs, and putting the Armenian Case into proper perspectives.

In past years, political awareness has been lacking in our community. We have been enveloped in a cycle of commemorating only one date, year after year. This alone is not sufficient. It is the belief of the council that for 365 days a year, 24 hours a day we must concern ourselves with our struggle. The present apathetic and indifferent state will hopefully be replaced by dedication and determination. The never-ending social agenda will be revived to also include lectures, discussions, seminars, films, etc. to learn about the present state of our cause.

These steps are long and arduous. To be successful, they need the outmost dedication of all community members. "Together we will overcome".

CENTRAL POLITICAL COUNCIL

TURKEY

III — MASS COMMUNICATION

The literacy rate in Turkey is estimated at 52%; thus oral communication has a special significance.

Radio and TV

The first radio station was established in 1927. By 1974 there were 17 transmitting stations and nearly 3.5 million registered radio receivers. In addition, there are six TV stations (one channel) and about 15,000 TV sets. Programs are for four hours a day, five days a week.

Publications — Newspapers

In 1971 there were 468 newspapers, but five Istanbul dailies account for 80% of the circulation and secure most of the commercial advertising, thus freeing them from economic dependence on government advertising.

The most circulated daily newspapers are:

- Hurriyet 513,978 Popular-Centrist
- Gunaydin 255,860 Popular-Centrist
- Tercuman 237,325 Conservative
- Milliyet 181,258 Liberal-Reformist

The most circulated magazines are:

- Hayat 120,000 Independent; features
- Durum 8,500 Conservative
- Akaba 8,000 Political satire; humor

(Handbook on Turkey)

THE STRUGGLE FOR INDEPENDENCE

It is not for aspirations of independence that nations or people die. On the contrary, they die for want of determination and decisiveness. If the Armenian people have survived for so many centuries, it has been because of their resistance, their struggle against oppression to be free. If their struggle for independence resulted in death, the Armenian people must have already died a hundred times over. Determination is strength, a greater strength than one can imagine. Let us whet our will through any means, for that is the only weapon which truly protects us from death, the only sharp weapon that can cut open a road, a wide road, leading to our advancement and progress...

LEVON SHANT

Translated by the Staff

ՅԱՐԳԱՆՔ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐՈՒՆ

Վեց տասնամեակ, երեք տարի...

Ցուրտ է:

Անարդարութեան մէջ, իրիկունը, կէս-գիշերին,

Անձա իր անցեալի նամբան կ'որոնէ.

Ձեմ գիտեր ինչո՛ւ, այսօր ատեն է

Տակաւին նոյն տեղն է...

Հոս, երկնի ալեկոծ ծովն է

Որ կ'անձրեւէ,

Եւ կ'անձրեւէ...

Ու մինչեւ այսօր կը լսեմ, այո՛,

Կը լսեմ ձեր ձայնը ուժասպառ.

Ան կը կրկնէ անունս, դանդաղօրէն,

Կը կրկնէ նորէն եւ նորէն...

Բայց հոգիս ո՞ր կողմ նայի...

Բայց հոգիս ո՞ր կողմ դառնայ...

Ձեր ձայնը ամենուր է, ամենուր,

Կը կանչէ զիս, համբոյր կը խոստանայ...

Սակայն ո՛չ, չեմ կրնար,

Ճակատագրիս գերին եմ ես:

Կեանքը գրկած է զիս իր մագերով,

Ինչպէս սարդ մը իր ոստայնին մէջ:

Գիշերուան մութը կ'օրօրէ ինձ,

Ու կը լսեմ, կը լսեմ դրդչիւնը ձեր.

Ո՛հ, այս մթնոլորտը ծանր է, միտքս կը ճնշէ:

Դիպատուած մարմինները ձեր,

Շարուէ-շարան

Կ'անցնին կ'երթան աչքիս առաջ.

Ժանտահոտ եմ անոնք, դառնահոտ...

Բայց ինչո՞ւ ես, ինչո՞ւ ես.

Կը բաւէ՛ ալ, կ'անց առէ՛.

Կ'ուզեմ արթննալ ես, թռչիլ,

Դուրս գալ այս բանտէն,

Կեղծաւորութեան դարպասէն,

Այս օտար խուցէն.

Կ'ուզեմ փշրել այդ պատնէշը,

Դժոխապարտ արգելքը

Անկախութեան:

Մեղքե՛ք ինձի, գրացե՛ք.

Նրիտասարդ եմ տակաւին,

Կ'ուզեմ սուգուիլ մէջը ներկային,

Հասնիլ յատակին, կարմիր ժպիտին...

Կեանքս օձ մըն է, տեսէ՛ք,

Որ կը յարձակի յանկարծ,

Ինչպէս փշրումը ապակիի,

Երկու խղճահար նայուածքներու

Միջոցին:

Ու այսպէս, ամենօրեայ պատահարները,

Կը կոխկրտեն, կը խորտակեն մեր երգները,

Կը տապալեն մեր յոյսերը ոսկեգոյն,

Մեր հանգիստը կը խանգարեն:

Սակայն ի՞նչ. ի՞նչ հանգիստ, սիրելի՛ս.

Հանգիստ չկայ մեզ համար,

Այլ դալկահար սուրբ պայքար:

Իջէ՛ք երկնէն,

Քայնե՛ք հաստատ գետնին վրայ վստահութեամբ,

Ընկերացե՛ք ինձի.

Ոչնչացնե՛նք ամէն բան որ կ'արդարացնէ

Մեր անտարբեր ընթացքը.

Մոռնա՛նք անցեալը, արիւնաքրու օրերը,

Դառնանք կայծակ,

Մահացու դանակ,

Դառնանք պատուհասը աշխարհի,

Ըլլանք փուշը իր աչքին...

Յանուն սուրբ պայքարի, սիրելիներս,

Յանուն ձեր յարգելի յիշատակին...:

Վ. Յ.

EDITORIAL

We, the Armenian-American youth are undoubtedly aware of the slow, but sure destruction of the Armenian community of Lebanon, one of the important centers of Armenian diaspora.

The destruction of Armenians' homes is a daily occurrence, as are the loss of countless Armenians' lives in the deadly game of war. Schools and institutions are bombed, leaving the Armenians to face monumental financial losses.

We see and hear about what is happening but do we empathize with our brothers and sisters? It's unfortunate to note that we are not in any way different from the typical "odari", who also follows the news of the latest occurrences in the Middle East and says, "Gosh, what a pity".

We are Armenians and we have a cause, a goal we are striving for. We have a unique lifestyle. In the name of our struggle and the pursuance of our goals, we must not abandon the Armenian community in Beirut, which is now on the verge of a downfall. We must not allow such an important, productive Armenian group to fall apart. We should aid and support them morally and financially.

To follow the occurrences in Lebanon is not enough. We must feel for them, for it is by feeling that we can empathize and work towards the resurgence and re-strengthening of the Armenian community in Lebanon.

IS "HAI TAHD" AT WORK?

The recent White House reception on May 16 at which 96 "American-Armenians" met with President Carter may have been a dream come true for organizer Set Momjian of Philadelphia and others present, but it certainly did nothing to bring the goals of Hai Tahd closer to realization.

This event could have been an important one for us. Especially in light of the Carter Administration's present push to end the arms embargo against Turkey, this meeting could have provided an excellent opportunity for those fortunate (and wealthy) enough to attend to demonstrate our feelings and our position on this issue in a way that thousands of our letters could not.

On the occasion of the sixty-third anniversary of the genocide and the sixtieth anniversary of independence when Armenians everywhere are remembering the heroes of the past and looking forward to a time when Armenia will be free and independent again, these wealthy people had a chance to represent us and our needs to the President of the United States.

But, instead of questioning President Carter on his human rights stance or mentioning Turkey's frequent violations of human rights, the Armenian-Americans presented him with a painting for the White House art collection.

Instead of discussing arms for Turkey, everyone listened to Lili Chookasian sing...

And instead of asking that consideration be given to Armenian ancestral rights, these Armenian-Americans contributed at least \$1000 apiece to the Democratic National Committee.

Thus, although more Armenians visited the White House on May 16 than did during all the 200 years of America's existence put together, these individuals did not necessarily represent the Armenian community. Instead of moving to solve our problems, this social event did not even bring them up.

While celebrating this sixtieth year of independence, we ask you to consider the following:

Did this meeting give a favorable impression of Armenians to President Carter?

Did all those who bought the President's time represent our needs and goals?

Will President Carter be so receptive when serious groups wanting to talk human rights in general and Armenian human rights in particular approach him?

Will President Carter be content with receiving knowledge and understanding — knowledge and understanding only — next time?

PERHAPS...

—MARY KAY LANDON

ՄԵՏ ՈՐԲԸ, ՄԵՐ ՈՐԲԸ

*«Ես ինչպէս նստեմ խնճոյքի սեղան,
Եւ ըմպեմ ուրախ վայելչի գինին,
Երբ որ կը խլեն ժարգիկ անվառան
Որբի բերանից պատառը հայի»:*

Այս է եղած հոգեբանութիւնը մեր հայ ժողովուրդին անցեալի տարիներուն: Իւրաքանչիւր հայ անհատ, տեսնելով իր ազգակից որբը — որուն քերնէն հացը կը խլուէր — չէ ունեցած համարձակութիւնը գուարճանալու, չէ ունեցած ջիղը ըմպելու վայելիքի գինին:

Դժբախտաբար սակայն, ներկայիս տարբերած է հոգեբանութիւնը հայ ժողովուրդին: Այսօր, մենք այո՛, կը նստինք այդ խնճոյքի սեղանը անիծուած, ու կը հարքինք գինիով այդ դառնահամ: Արդեօք պիտի սխալե՞նք երբ ըստինք թէ տարիներու ընթացքին խարած ենք մենք մեզ. ու քանի որ ակամատես չենք անօրի որբի մը, սոված մանուկի մը, կարծած ենք թէ մեզի ուրիշ բան չկայ ընկիւթ, այլ հարքիլ ու խաղալ: Այս ցաւալի իրականութիւն է...

Սակայն ամենէ ցաւալի մասն այն է, որ տարիներ շարունակ, ունեցած չենք կարողութիւնը անդրադառնալու, ու տեսնելու մեր սեփական որբը. այն մեծ որբը: Որբ մը, որ տակաւին կը մնայ որբ, որ ընկնուած է աւելի, մնշուած է առաւել քան թէ ուրիշ որբէ որբ. ան տակաւին կը մնայ առանց հացի՝ առանց գաւակներու: Ու տակաւին այդ որբը հեռու է յուսահատելէ, սպասումի մէջ իր գաւակներուն. ան տակաւին ունի վստահութիւն մեր վրայ, վստահ մեր ուժին, մեր կամքին...

Գոհացնենք գինիք, պայէարինք իրեն համար, մինչեւ մեր հասնիր իրեն՝ մեր մօր, մեր որբին՝ քաղցր ու վեհանձն Հայաստանին:

ՎԻԳԷՆ ԵԱԳՈՒՊԵԱՆ

Սիրելի ընթերցողներ,

Այս պարբերաբերքի յօդուածները գրուած եւ սրբագրուած են միայն ու միայն Հ.Ե.Գ.Ի անդամներու կողմէ. ուստի, անկասկած որ ունի խոցելի կետեր: Այս բերքը ըլլալով արդիւնքը գուտ «ոչ-մասնագէտ» հիգիբու, պիտի խնդրէի ձեզմէ որ ըստ այնմ դատելիք գայն. շնորհակալութիւն:

ԽՄԲԱԳԻՐ

MAJOR A.Y.F. EVENTS:

- DISCO TURKEY NIGHT FEVER, Organized by Glendale Rouben Srs., on Nov. 22, 1978, at 8:00 p.m., in St. Mary's Armenian Apostolic Church Hall. Donation: \$4.00.
- JUNIOR EDUCATIONAL WEEKEND, Sponsored by Valley Simon Vratzian Jrs., Nov. 24-26, at A.Y.F. Camp. Cost: \$20.00 (Jrs.), \$25.00 (Srs.).
- POLITICAL SEMINAR, Organized by Central Political Council, Dec. 8, 1978, in Garabedian hall, at 7:30 p.m. Free of charge.

ՅԱՐԳԱՆՔ ՔԵԶ

Բայց բաւական է: Դարերի հարկը թող դարել տանին: Թշնամին չափազանց անողորմ է, բիրտ ու ոնրագործ, որպէսզի համբարութիւնը շարունակէ առաքինութիւն մնալ, վե՛ր կաց ու գա՛րկ, գա՛րկ ուժգին եւ թող հազար տարիների մեռելների ոսկորները դողան հարուածներից շանթից: Զա՛րկ երբ հայածում են քեզ, գա՛րկ երբ փակում են քո փառաւոր ընթացքը, գա՛րկ երբ մերժում ու հեզնում են քո պարգած ձեռքը, գա՛րկ շարունակ, մինչեւ կարմիր ոնրի նողկալի քրքիչը խեղդուի, մինչեւ արդարութեան ու հշմարտութեան վսե՛մ գործը յաղթանակի:

Եւ այն ժամանակ, հնաւտա՛ւ, նահատակ ժողովուրդ, արիւնարբու թշնամիդ անգամ ծունկ կը չոքի ու կը կոչէ «Յարգանք քեզ»...

Ա. ԱՀԱՐՈՆԵԱՆ

ԿԱԶՄ

- Արմէն Յովհաննէսեան
- Քարֆի Յունտուխան
- Ռուբ Ալահայտոյեան
- Նորա Զաֆմախան
- Սալբի Մաննիկեան (Փոխ-խմբ.)
- Վիգէն Յովսէփեան (Խմբագիր)

STAFF

- Armen Hovannisian
- Kathy Fundukian
- Ruth Alahaydoyan
- Nora Chakmakian
- Salpy Ma njikian (asst. Editor)
- Viken Hovsepian (Editor)

Այս մեր թերթը կենդանի պահելու համար պէտք ունինք ձեր նիւթական եւ բարոյական օժանդակութեանց:

In order to have this periodical a success we need your financial and moral support.

Please send donations & articles to:
A. Y. F. "HAYTOUG"
c/o Viken Hovsepian
1921 Tenth St.
Santa Monica, Calif. 90405

ՅԱՐԳԱՆՔ ԼԻԲԱՆԱՆԱՀԱՅՈՒԹԵԱՆ

This issue of "Haytoug" is sponsored by Unger Chris Abkarian. We are grateful to him.

«Հայդուկ»ի այս թիւը հովանաւորուած է Ընկեր Քրիս Արգարեանի կողմէ: Շնորհակալութի՛ւն: